

Vestre Landsret holdt den 3. juli 2009 kl. 13.00 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommer fungerede landsdommer Lilholt.

Som retssekretær fungerede Medarbejder ved retten.

V.L. S-1157-09

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte,

CPR nr. (Født 1989).

Fremlagte bilag:

- Høringssvar af 18. juni 2009 fra Statsadvokaten for Midt- Vest- og Sydøstjylland.
- Processkrift fra advokat Jytte Storgaard modtaget i Vestre Landsret den 24. juni 2009.

I den påkærede kendelse af 1. maj 2009, der er afsagt af Retten i Horsens (Rettens nr. 990/2009), er det besluttet, at anklagemyndighedens begæring om anvendelse af det beslaglagte beløb på 34.922,75 kr. til fyldestgørelse af krav som angivet i retsplejelovens § 807 d, stk. 2, ikke tages til følge. Byretten har lagt til grund, at beslaglæggelsen er bortfaldet som følge af frifindelsen i dommen af 10. januar 2008 for påstanden om konfiskation, jf. retsplejelovens § 807 d, stk. 3, 4. pkt.

Anklagemyndigheden havde endvidere gjort gældende, at der kunne ske beslaglæggelse af beløbet i medfør af retsplejelovens § 1002, stk. 1.

Kendelsen er kæret af anklagemyndigheden.

Byretten har tillagt kæremålet opsættende virkning, jf. retsplejelovens § 969, stk. 2.

Landsdommerne Lilholt, Dorte Jensen og Thomas Jønler har behandlet sagen.

Landsretten afsagde

K e n d e l s e:

Anklagemyndigheden har for landsretten nedlagt påstand om, at det beslaglagte beløb på 34.922,75 kr. først skal anvendes til fyldestgørelse af forurettedes krav på erstatning, og dernæst det offentliges krav på sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 807 d, stk. 2. Anklagemyndigheden har i den forbindelse gjort gældende, at det beror på en fejl, at der ikke ved hovedforhandlingen den 10. januar 2008 blev henvist til retsplejelovens § 807 d, stk. 2, men at denne fejl ikke udelukker, at de beslaglagte midler anvendes i overensstemmelse med bestemmelsen i § 807 d, stk. 2.

Anklagemyndigheden har yderligere gjort gældende, at uanset om beslaglæggelsen - som følge af frifindelsen i dommen af 10. januar 2008 for påstanden om konfiskation - måtte anses for ophørt i medfør af § 807 d, stk. 3, 4. pkt., er det muligt for politiet i medfør af retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 802, stk. 2, nr. 2, at foretage ny beslaglæggelse, og efterfølgende i medfør af § 807 d, stk. 2, og stk. 3, at anvende midlerne til dækning af de omtalte krav, eventuelt efter rettens kendelse herom.

Tiltalte har nedlagt påstand om stadfæstelse og har gjort gældende, at der ved byrettens dom, der ikke er anket af anklagemyndigheden, er gjort endeligt op med, hvordan der skal forholdes med det beløb, der blev beslaglagt i 2007. Beløbet er efter byrettens dom tilbageholdt uden hjemmel, og der kan ikke nu ske en ny beslaglæggelse efter § 1002, stk. 1, jf. § 802, stk. 2, nr. 2, idet han ikke er under mistanke for noget. Der kan ikke med hjemmel i § 1002 ske beslaglæggelse uden tidsbegrænsning over for tidligere dømte. Anklagemyndigheden har udvist passivitet ved først at indbringe spørgsmålet for retten 15 måneder efter dommen, og den udviste passivitet kan næppe betegnes som god forvaltningsskik.

I kendelsen af 14. juni 2007 godkendte Retten i Horsens i medfør af retsplejelovens § 801, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, at der hos **Tiltalte**, der var mistænkt for et tyveri begået den 30. maj 2007, hvorfra kosterne med undtagelse af en fladskærm til en værdi af 12.000 kr. var tilvejebragt (i dommen af 10. januar 2008 betegnet forhold 1) og endnu et tyveri, hvor der var stjålet 2 pc'ere, 3 playstations og 2 konsoller, skulle beslaglægges et beløb på 34.922,75 kr. for at sikre midlerne til stede til dækning af erstatningskrav og sagsomkostninger.

Retsplejelovens § 801, stk. 1, nr. 2 og 3, kan ikke i sig selv danne grundlag for beslaglæggelse. Da der i kendelsen er henvist til, at **Tiltalte** efter det, som anklageren havde oplyst, var mistænkt for tyverier, hvor erstatningskrav og sagsomkostninger ville overstige det beslaglagte beløb, hvis han blev dømt, og da der ikke er stjålet penge ved de tyverier, som **Tiltalte** var

mistænkt for, må det lægges til grund, at betingelserne for godkendelse af beslaglæggelsen i retsplejelovens § 802, stk. 2, også er blevet anset for opfyldt.

Ved dommen af den 10. januar 2008 blev [redacted] Tiltalte, som også anført i byrettens kendelse, straffet for blandt andet tyveri og mandatsvig. [redacted] Tiltalte blev blandt andet fundet skyldig i forhold 1. Det mandatsvigsforhold, som [redacted] Tiltalte blev fundet skyldig i, og hvor han er blevet dømt til at betale erstatning til [redacted] Forurettede [redacted], er begået i efteråret 2007 (dommens forhold 8). Som også anført i byrettens kendelse blev anklagemyndighedens påstand ad forhold 1 om konfiskation af de beslaglagte 34.922,75 kr. "i medfør af retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 801" ikke taget til følge.

I breve af 23. oktober og 1. december 2008 fra advokat Jytte Storgaard anmodede advokaten på [redacted] Tiltaltes vegne om udbetaling af de beslaglagte, men ikke konfiskerede, 34.922,75 kr.

Der er efter det oplyste ikke i tilknytning til domsafsigelsen eller senere før ved anmodningen af 15. april 2009 af anklagemyndigheden fremsat begæring i medfør af retsplejelovens § 807 d, stk. 3, vedrørende de 34.922,75 kr., der fortsat er i anklagemyndighedens varetægt.

Beslaglæggelsen er ikke bortfaldet i medfør af retsplejelovens § 807 d, stk. 3, 4. pkt., idet den omstændighed, at der skete frifindelse for konfiskationspåstanden, ikke er det samme, som at "sagen" blev sluttet med frifindelse. Tiltalte blev således blandt andet fundet skyldig i det ene af de to tyverier, der havde begrundet beslaglæggelsen.

Efter retsplejelovens § 807 b, stk. 2, har beslaglæggelse efter retsplejelovens § 802, stk. 2, indtil der træffes afgørelse efter retsplejelovens § 807 d, stk. 2 og 3, samme virkning som arrest, jf. kapitel 56.

I forarbejderne til retsplejelovens § 807 b, stk. 2, jf. Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lovforslag nr. 41/1998-1999, der blev fremsat den 8. oktober 1998 af justitsministeren (FT 1998-99, Tillæg A, side 828 ff.) er det i de specielle bemærkninger til § 807 b, stk. 2, blandt andet anført:

"Det foreslås endvidere som noget nyt, at det kun er indtil, der træffes afgørelse efter § 807 d, stk. 2-3, om anvendelse af beslaglagt gods, at de i stk. 2 nævnte former for beslaglæggelse skal være stillet som arrest. Som det fremgår af § 807 d, stk. 3, overlades det til retten - samtidig med eller i tilslutning til domsafsigelsen - at træffe afgørelse om anvendelsen af beslaglagt gods, således at denne afgørelse får retsvirkning som et udlæg.

Det hidtidige krav om foretagelse af udlæg i fogedretten bortfalder derfor i forbindelse med disse former for beslaglæggelse.

Skæringstidspunktet for overgangen fra status som arrest til udlæg er tidspunktet for rettens kendelse om anvendelse af beslaglagt gods, jf. § 807 d, stk. 3.

Fra skæringstidspunktet har beslaglæggelsen retsvirkning som udlæg, eller den bortfalder enten efter rettens afgørelse om anvendelsen, eller fordi der ikke af den mødende anklager eller den erstatningsberettigede fremsættes begæring om rettens afgørelse vedrørende anvendelsen af det beslaglagte gods."

I samme lovforslag anføres der endvidere blandt andet følgende i de specielle bemærkninger til retsplejelovens § 807 d, stk. 3:

"Bestemmelsen i stk. 3 afløser den nugældende retsplejelovs § 806, 1. pkt. Der er tale om en nyska-

belse, idet fyldestgørelse i det beslaglagte efter dom hidtil er sket ved udlæg. Det er hensigten med bestemmelsen, at der efter begæring skal kunne træffes afgørelse vedrørende anvendelsen af beslaglagt gods, herunder om fyldestgørelsesrækkefølgen, jf. stk. 2.

Det foreslås, at afgørelse om anvendelse af beslaglagt gods i stedet skal træffes ved kendelse - samtidig med eller i tilslutning til domsafsigelsen - jf. nærmere pkt. 2.3.9. i de almindelige bemærkninger. Herved bliver der bl.a. også mulighed for, at de berørte, herunder den erstatningssøgende, særskilt kan kære afgørelsen, jf. retsplejelovens § 968."

Da anklagemyndigheden først har indbragt spørgsmålet om fordeling af det beslaglagte beløb for retten mere end 15 måneder efter domsafsigelsen, er dette ikke sket i tilslutning til domsafsigelsen. Beslaglæggelsen i medfør af retsplejelovens § 802, stk. 2, er derfor bortfaldet.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at det er muligt for politiet at foretage ny beslaglæggelse efter retsplejelovens § 1002. Det er herved ikke tilkendegivet, om dette vil ske. Herefter og efter den påstand, som anklagemyndigheden har nedlagt, er der ikke anledning til for landsretten at tage stilling til, om der med hjemmel i retsplejelovens § 1002 kan ske fornyet beslaglæggelse.

Herefter stadfæster landsretten byrettens kendelse.

T h i   b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes.

Sagen sluttet.

Lilholt